

27. БОЖИЋНИ УСПОН НА РТАЊ (15.01.2011.год.)

Тешко је сваке године писати извештај са успона на исту планину, исту акцију, ...али,... жао ми је да не забележим бар нешто. Ове године нас је из Врбице било петоро. Перица, Гоган и ја смо већ прекаљени „освајачи“ планине, али су зато Радиша и Драгана били по први пут на Ртњу. С обзиром на то како су им сијале очи у повратку кући, сигурна сам да ће поново доћи.

На пут смо кренули колима из Велике Плане у 7 сати и већ око 8 и 30 били код мотела Балашевић где се скупила повелика група планинара. Врањанци, крагујевчани, пожаревљани, ...београђане да не помињем,...кад се после отварања акције кренуло на пешачење, било нас је око 1000 планинара.

Отварање акције

Време је у почетку пешачења било пријатно, сунчано, као да је пролеће, а не половина јануара. Мени је недостајао снег, али...Колона дугачка, људи расположени, лица обасјана, поздравни, загрљаји, честитања,...планинарски је пожелети свакоме што више успона у овој Новој.

Водич и новајлије

Поглед са првог видиковца

У колони се свашта чује, али, највећи број разговора је везан за планину и планинарење. Ко је где био и ко ће где да иде...пошто су нове ципеле, где су купљене камашне,...које друштво ове године иде на Аконкагву, а које друштво за викенд иде на Гледићке планине, ...има за свакога по нешто. Неко не воли да иде у колони, ...мени не смета,...увек могу и да причам... и да ћутим...и да променим групу са којом идем,...само мало пожурим,...или мало заостанем,...нико се не љути. Цео дан не чујем ни једну ружну реч, ни трунку нервозе, сви су опуштени, расположени, ...бриге не носимо на планину...

Успон пред други видиковац

Ваљево, Смедерево, Београд, Словенија,...

После доста јаког успона пред други видиковац, већина прави паузу, јер знамо да је део кроз шуму, пред излазак на сам гребен, иако знатно блажи, некако тежак и напоран, мени увек најнапорнији. Кад се изађе на гребен, кад пукне поглед, кад Шиљак изгледа на дохват руке, ноге саме крену,...и... онда је све лакше.

Излазак на гребен

„Освајање“ Шиљка

Гоган је на врху био већ око 12 сати, а нас четворо смо стизали до 14 и 15. Штета што се време у том периоду покварило, магла је прекрила врх, ветар је дувао константно,...и не знам како би било на врху без ветра,...и у сред лета буде јак,...а тек у јануару...Жао ми је што нам је слика са врха у магли, ...али...то је Ртањ!

Срушена капела на врху

„Врбица“ пре магле

Пауза у заветрини

„Врбица“ у магли

Све јачи ветар нас је брзо натерао на спуштање у Рударско насеље. Требало нам је два сата. На појединим деловима је било доста блата, а сам врх нас је испратио прво са леденом кишом, после са суснежицом, ...на крају се, како смо се све више спуштали, невреме завршило с кишом. Драгани и Радиши, и по таквом невремену, потпуно мокри и промрзли, ни једног момента осмех није силазио с лица. У ресторану нисмо сачекали пасуљ организатора, јер смо искористили аутобус са крагујевачким планинарима да се спустимо до мотела Балашевић где смо направили паузу за кафу и чај. У повратку кући свратили смо још на једно пиће, Драгана је хтела да части за свој први успон на Шиљак.

Ни магла није покварила дан

Већ неколико пута, извештај са Ртња завршавам реченицом : опет ћемо доћи!

Текст и фотографије : Драгица Коцић